

[Marius Jensen.]

knirker lidt, skal opretholdes med Loven i Haand, og det vil efter min Mening altid blive bedst, hvor Ferien gives efter frie Aftaler, saa de flinke Arbejdere i Landbruget, og dem har vi mange af, kan faa en velfortjent Ferie. Man vil ogsaa gennem dette Ændringsforslag til Lovens § 20 lovfæste et dobbelt Antal Feriedage. Man stiller som Betingelse, at Fæstemaalet for at opnaa 12 Feriedage skal gælde for et Aar.

Jeg benytter Lejligheden til at takke den højtærede Justitsminister for, at han har fastholdt Medhjælperlovens Principper og derigennem taget Hensyn til Landbo- og Husmandsforeningernes Indstilling i denne Sag.

Jeg tror, det er meget heldigt, at den udvidede Feriebestemmelse tager Hensyn til Betydningen af de lange Fæstemaal. Ændringen gaar ud paa, at hvor Fæstemaalet er indgaaet for et halvt Aar, gives der i Tiden fra 2. Maj til 30. September 6 sammenhængende Fridage, men Husbonden bestemmer, hvor ingen bestemt Aftale er truffet ved Fæstemaalet, hvornaar disse Fridage skal falde. Den sidste Linie i § 1 giver, saa vidt jeg forstaaer det, Medhjælperen Ret til ogsaa i Vinterhalvaaret at forlange Feriedagene i Sammenhæng, men her synes det mig, at Husbonden for Vinterhalvaaret skulde have Lov at bestemme. Jeg forstaaer dette Lovforslag saaledes, at de Feriedage, der tænkes paa her, er dem, som gives uden for de ordinære Søn- og Helligdage, altsaa de Dage, hvor Butikkerne lukkes og Gudstjeneste holdes. Jeg gør derfor opmærksom paa, at i Vinterhalvaaret er der mange ekstra Fridage i Særdeleshed paa Landet, fordi Ungdommen der jo deltager i Kursus af forskellige Slags, hvor de undertiden har fri halve Dage eller 2—3 Timer sidst paa Dagen, som det nu passer, og jeg synes, vi skal være meget forsigtige med at lovgive paa en saadan Maade, at der lægges Hindring i Vejen for, at Ungdommen kan komme til at deltage i disse Kursus. Hvis man nemlig ved Siden af rejser Krav om 6 sammenhængende Fridage, vil det meget let føre til, at Fridagenes Tal vil blive alt for stort. Naar derfor disse 6 Fridage kræves for Medhjælperne i Tiden fra 1. November til 30. April, altsaa for saa vidt Fæstemaalet er indgaaet for et Aar, maa det være Husbonden, der har det afgørende Ord at sige med Hensyn til, om disse Dage skal falde samlet eller delt.

Er disse Betragtninger rigtige, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse, idet der her-

med gives Adgang for Medhjælperne til paa lovmæssig Maade at komme i Ligestilling med Ungdommen i andre Fag, naar det gælder Ferie; lønmæssigt betragtet har de denne Ligestilling. Vi haaber saa, at den store Løn og dito Ferie maa staa godt sammen og udnyttes paa den bedste Maade til Gavn for vor Ungdom.

Til Slut skal jeg blot sige, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Levinsen i, at vi bør drøfte disse Forhold i et Udvalg, da der er adskillige Ting, som jeg synes vi maa have klaret, uden at jeg ellers er enig i de Betragtninger, som det ærede Medlem var inde paa.

Skjerbæk: For Det konservative Folkeparti staaer det saaledes med Hensyn til dette Lovforslag, at da vi i 1938 fik gennemført en Ferieordning, der var meget vidtgaende og saa at sige omfattede alt Slags Arbejde bortset fra det, der her er Tale om, nemlig de Arbejdsforhold, som hører ind under Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælperne, maatte der før eller senere komme en Ændring i den Lov af 1921, som ordner disse Forhold, og vi kan derfor fra vor Side tiltræde, at man nu gør det Skridt, at man udvider Ferien fra 6 til 12 Dage for et helt Aars Tjeneste og fra 3 til 6 Dage for et halvt Aars Tjeneste.

Vi kan ogsaa tiltræde den Maade, som det her er foreslaaet at løse Spørgsmaalet paa, at man altsaa ikke har fulgt Principet om at give Feriemærker.

Jeg for mit Vedkommende tror, at en saadan Ordning vilde have voldt unødigt Ulejlighed i de for største Delen dog noget langvarigere Arbejdsforhold, som der her er Tale om.

Jeg kan i øvrigt ogsaa anbefale den Ordning, der er truffet, hvorefter man i al Almindelighed overlader det til Husbonden og Medhjælperen at træffe endelig Aftale om, hvornaar Ferien skal gives, og hvordan den skal gives.

Vi har heller ikke noget at indvende imod, at man har givet Medhjælperen Ret til at stille visse Krav, navnlig om at faa de 6 Dage i Sammenhæng, og at mindst Halvdelen af Friheden skal gives i Tilslutning til en Søndag og, hvor det efter Tjenesteforholdets Løbetid er muligt, i Tidsrummet fra den 2. Maj til den 30. September.

Jeg har imidlertid et Par Spørgsmaal, som jeg gerne vil henvende til den højtærede Justitsminister angaaende den nærmere Forstaaelse af de foreslaaede Bestemmelser. Hvis nu en Person er fæstet for et halvt Aar og forlader sin Tjeneste, efter at